

den største Tilbøjelighed til at gaa i modsat Retning og gøre Adgangen til Landbrugsskolerne saa let som muligt. Vi have kun ønsket, at Adgangen for uformuende skulde være ens, hvad enten de ønske at komme ind paa en saakaldt Husmandsskole eller paa en af Landbrugsskolerne. Vi have ikke ønsket at være Formyndere for den uformuende Ungdom, men have ønsket, at de unge frit og uhindret skulde have Lov til at gaa til de Skoler, der efter deres egen Anskuelse passe dem bedst, og som de have mest Lyst til at besøge.

Det forundrer mig, at det ærede Medlem har faaet en saadan Interesse for de to ny Skoler, for ved første Behandling udtalte han sig ret stærkt mod disse Skoler. Han sagde: „Det er i hvert Tilfælde ikke mig bekendt, at der fra Husmændenes Side er blevet fremsat Krav om disse Skoler“. Endvidere sagde det ærede Medlem — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse det —: „Saa-danne Særskoler ville let faa Præget af at være Klasseskoler, og jeg synes ligesom det ærede Medlem for Assens, at man, i Stedet for at oprette to specielle Husmandsskoler, meget godt kunde henvise de Elever, der ønske den Undervisning, der her skulde gives, til de bestaaende Landbrugsskoler. Jeg vil sige, at jeg er ikke stemt for, at man gør Skel mellem den Ungdom, der søger Undervisning, saaledes, at Husmandsbørn skulde henvises til visse bestemte Skoler og andre Samfundsklassers Børn til andre Skoler“. Saaledes udtalte det ærede Medlem sig ved første Behandling af Lovforslaget, og jeg vil sige, at jeg kan godt tiltræde de Ytringer, der den Gang faldt fra det ærede Medlem. Jeg vilde ønske, det ærede Medlem vilde opretholde dem og vilde stille sig i fuld Overensstemmelse med disse Udtalelser. Nu stiller det ærede Medlem sig saaledes, at han netop er en af dem, der stille store Fordringer til de unge Mennesker, der ville ind paa de nu bestaaende Landbrugsskoler, hvorimod han tager alle Fordringer bort for dem, der vilde søge de to ny saakaldte Husmandsskoler. Det, han kalder indskrænkende Bestemmelser, gaar i modsat Retning, idet vi søge at lette Adgangen for alle ubemidlede, uanset, hvilken Landbrugsskole de ønske at besøge.

Det ærede Medlem oplæste et Stykke af vor Betænkning, hvor vi sige, at der er adskillige af de Elever, der nu faa Understøttelse, der maa give Afkald paa denne,

fordi Understøttelserne ere ganske utilstrækkelige. Jeg erkender, det er saaledes. Jeg har i de Aar, jeg har haft med de Spørgsmaal at gøre, gennem Amtsskole-raadene haft rig Lejlighed til at se, at mange have givet Afkald paa denne Understøttelse, fordi den var utilstrækkelig. Men det er netop derfor, vi søge at faa en forøget Bevilling, for at disse Understøttelser kunne blive tilstrækkelige. Det er det, Lovforslaget gaar ud paa, og for saa vidt vi vedtage Ændringsforslaget, som er stillet af det ærede Medlem og hans Meningsfælle, vil det føre til, at det kun vil blive ganske enkelte, der ville faa fuld Friplads, medens man paa den anden Side maa sige nej til en hel Del uformuende, som ellers kunde faa Understøttelse. Jeg er i saa Henseende ganske enig med den højtærede Minister i, at det er berettiget, sundt og rigtigt at kræve et Bidrag af de unge Mennesker, som ville søge Statsbidrag til at gennemgaa et saadant Kursus. Det er sundt og rigtigt ogsaa at kræve en lille Smule fra deres Side, der ville opnaa et saadant Gode. Enhver, der kender Forholdene paa Landet, ved, at det ikke er noget ganske urimeligt at forlange af unge Mennesker, at de i hvert Fald skulde bidrage til, hvad det koster at gennemgaa et saadant Kursus. Som jeg sagde før, vil det ærede Medlems Ændringsforslag føre til, at færre uformuende ville faa Adgang.

Det ærede Medlem talte dernæst om, at vi ikke i Udvalget havde villet være med til at fremskaffe de Oplysninger, det ærede Medlem ønskede. Der kom saa en Afbrydelse fra det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), og den gik ud paa, at det vilde man ikke for ikke at forhale denne Sag, man ønskede at faa den fremmet saa hurtigt som muligt. Jeg tror, at det ærede Medlem for Ringsted havde fuldstændig Ret i sin Afbrydelse. Det var den eneste Aarsag. Naar det ærede Medlem spørger, om vi ere bange for at faa hele dette Forhold oplyst, skal jeg sige, at jeg er for mit Vedkommende ikke bange derfor, og jeg vil, for saa vidt den ærede Minister ikke har noget derimod, føje mit Ønske til det ærede Medlems og bede den højtærede Kultusminister fremskaffe alle de Oplysninger, som det er muligt at fremskaffe. Som jeg allerede den Gang sagde til det ærede Medlem, vil det sikkert kunne gøres gennem Finansudvalget, ad den Vej vil man kunne faa alle de Oplysninger, man ønsker. Finansudvalget har i sin Tid faaet en hel Del Oplysninger, dette Forhold